

Letošnja razstava Kulturnega društva Babičina skrinja Lenart – Kluba likovnikov Lenart v Avli J. Hudalesa na občini Lenart predstavlja ustvarjalno delo članic Stanke Devjak, Danice Lužnik, Zdenke Šulin in Andreje Tusulin, ki je nastajalo v lanskim jesenskim mesecih.

Razstavljene slike, ki barvito valovijo med stenami občinske avle, so del oblikovno stroge, koherentne in dosledno rešene likovne naloge, ki sledi metodologiji vidne redukcijske logike. Oblike, ki so del krajinske motivike, se v začetnih fazah spogledujejo z impresionistično, ekspresionistično in nadrealistično slikarsko tradicijo, v naslednjih fazah pa se stopenjsko razvijajo v specifično razumevanje evklidskega in slikarskega prostora. Gre za premislek o naravnih razmerjih in transformacijo le-tega v logično geometrijsko strukturo. Vzpostavitev omenjene strukture, iskanje skritega prepleta razmerij, ki se skrivajo za videzom naravnega, vsem znanega pojava, razkriva stalne zakone in tako vzpostavlja most med obćim in enkratnim, med svetom in posameznikom.

Ponavljajoči se motiv v podobah vzpostavlja poenostavitev, krčenje in abstrahiranje kot gradnjo preproste strukture, ki se spogleduje z arhitekturnim razmišljanjem o gradnji kompozicije kot krčenje izraza na nekaj osnovnih likovnih elementov: črte, ploskve in barve. Podoba, ki je okleščena vseh »zunanjih« podatkov, ampak je zamisel o absolutnih in prvobitnih razmerjih, je kot videna skrajnost, ki izraža sozvočje notranjega in zunanjega in pomirja dvojnost med duhom in snovjo.

Teženje k izrazu splošnega, večnega z najpreprostejšimi zunanjimi oblikami, je pot k odkritemu izražanju univerzalnih notranjih sporočil in pomenov. Je pot h kontemplaciji, k iskanju in razumevanju skrivnosti bivanja, k skrivnosti neizrekljivega in neupodobljivega.